

Odezwa Biskupa Opolskiego w związku z tegorocznymi święceniami kapłańskimi

Dam wam pasterzy według mego serca (Jr 3,15)

Drodzy Diecezjanie

liturgia Słowa Bożego dzisiejszej VI Niedzieli Wielkanocnej przypomina, że Bóg objawił nam swą miłość i dał nam przykazanie miłości jako najważniejsze zadanie chrześcijańskiej egzystencji. Święty Jan Apostoł wyjaśnia jego sens i podkreśla doniosłość przykazania Jezusa skierowanego do uczniów: „To jest moje przykazanie, abyście się wzajemnie miłowali, tak jak Ja was umiłowałem. [...] To wam przykazuję, abyście się wzajemnie miłowali”. Z dalszych słów Pana Jezusa wynika, że realizacja przykazania miłości jest warunkiem tego, aby Jego radość w nas była i aby radość nasza była pełna. Tylko wtedy też jesteśmy Jego przyjaciółmi, możemy iść w Jego imię i przynosić spodziewane owoce. Wówczas także owoc naszego życia może być trwały i Bóg Ojciec da nam wszystko, o cokolwiek Go poprosimy.

To niezmiernie ważna nauka Pana Jezusa, która ze szczególną mocą wybrzmiewa w odniesieniu do tych, którzy przez sakrament święceń prezbiteratu, otrzymują szczególny dar uzdalniający ich i zobowiązujący do pełnienia posługi pasterskiej w Kościele w imieniu Chrystusa – Głowy i Pasterza. W tym roku to wielkie misterium obdarowania świętym posłannictwem w Kościele stanie się udziałem trzech diakonów. W najbliższą niedzielę 16 maja br. w kościele parafialnym pw. św. Bartłomieja w Głogówku święcenia prezbiteratu przyjmie diakon Dariusz Karbowski z parafii św. Anny w Grabowie Kościerskim w diecezji pelplińskiej, który jest absolwentem Ogólnopolskiego Seminarium dla Starszych Kandydatów do Kapłaństwa w Krakowie. Natomiast w sobotę 22 maja br. w katedrze opolskiej wyświęceni zostaną diakoni Michał Banaś z parafii św. Marii Magdaleny w Łambinowicach oraz Daniel Chudala z parafii św. Michała Archanioła w Rozmierzy – absolwenci naszego Wyższego Międzydiecezjalnego Seminarium Duchownego w Opolu.

Patron wszystkich kapłanów św. Jan Maria Vianney często powtarzał, że kapłaństwo to miłość Najświętszego Serca Jezusowego, a dobry pasterz, pasterz według Bożego serca, jest największym skarbem jaki dobry Bóg może dać parafii i jednym z najcenniejszych darów Bożego miłosierdzia. Zasadniczym bowiem zadaniem kapłana jest realizowanie przykazania miłości Boga wobec wiernych, którzy są powierzeni jego duszpasterskiej pieczy. Podczas obrzędu udzielania święceń kapłańskich biskup mówi do nowo wyświęconego księdza o jego zasadniczej misji: „Czy chcesz coraz ściślej jednoczyć się z Chrystusem, Najwyższym Kapłanem, który z samego siebie złożył Ojcu za nas nieskalaną Ofiarę, i razem z Nim poświęcać się Bogu za zbawienie ludzi?”.

Ponieważ Bóg jest miłością, a podstawową cechą miłości jest to, że miłość nie szuka swego, dlatego pasterze według Bożego serca, autentycznie zjednoczeni z Chrystusem, nie szukają własnych korzyści. Tacy pasterze nie będą zabiegać o dobra materialne ani ludzką chwałę. Nie będą się starali podobać ludziom i robić dobrego wrażenia na innych, ale zamiast tego swoją postawą będą budować wiernych i prowadzić ich do Chrystusa. Taki kapłan, doświadczający miłości Boga w swoim życiu, żyjący miłością Jezusa, nie zatrzymuje niczego dla siebie. Zakorzeniony w głębokiej wspólnocie miłości z Bogiem poświęca czas i siły dla ludzi przychodzących ze swoimi problemami i grzechami. I właśnie tego typu świadków Bożej miłości stale potrzebuje Kościół i świat, nie tylko w dzisiejszych uwarunkowaniach życia. Świętych kapłanów poszukują wszystkie pokolenia. Dlatego trudno się dziwić, że wierni bardzo boleśnie odczuwają i przeżywają z wielkim smutkiem ujawniające się na zewnątrz różne formy lekceważenia przez kapłana powołania do świętości, tym bardziej wszelkie formy zgorszenia, których dopuszczają się kapłani.

Oczywiście, wszyscy zdajemy sobie sprawę z tego, jak trudno jest sprostać zadaniu bycia reprezentantem Chrystusa i Kościoła na miarę Boskiego Pasterza, posługiwać z wrażliwością na wzór Boskiego Serca. Ludzkie siły nie wystarczą, bardzo potrzeba Bożego wsparcia i ciągłego upraszania Bożej pomocy. Dlatego wielkim zadaniem nas wszystkich, całej wspólnoty wiernych, jest nieustająca modlitwa o świętość życia i posługiwania kapłanów, której pięknym wyrazem są słowa znanej nam

dobrze pieśni: „Najświętsze Serce, ustrzeż ich, we wszystkich życia chwilach złych. Niech czystym sercem służą Ci, Przez życia swego wszystkie dni”.

Rzecz jasna, nie możemy też ustawać w modlitwie za nasze Międzydiecezjalne Seminarium Duchowne oraz w ciągłym podejmowaniu wołania o nowe powołania kapłańskie i do życia konsekrowanego. Chciejmy to czynić ze szczególnym zaangażowaniem w ramach nabożeństw czerwcowych odprawianych ku czci Najświętszego Serca Pana Jezusa.

W tym roku, Drodzy Diecezjanie, gorąco Was wszystkich zachęcam do udziału w tych nabożeństwach także i z tego powodu, że chcemy się jak najlepiej przygotować do odnowienia aktu poświęcenia Polski Najświętszemu Sercu Pana Jezusa. Miał on miejsce 100 lat temu. Wówczas, 27 lipca 1920 roku, w obliczu wielkiego zagrożenia spowodowanego bolszewicką inwazją, biskupi polscy zebrani na Jasnej Górze poświęcili naród polski i całą Ojczyznę Najświętszemu Sercu Pana Jezusa oraz ponownie obrali Matkę Bożą Królową Polski. 11 czerwca br., w Uroczystość Najświętszego Serca Jezusa, biskupi polscy i wszystkie parafie ponownie dokonają takiego aktu. Będzie to wspaniała okazja do zawierzenia Bożemu Sercu siebie, swoich bliskich, naszego społeczeństwa i Kościoła oraz najbardziej pilnych spraw tych dni, które przeżywamy z wielkim niepokojem, wielokroć bezradni i bezsilni. W związku z tym, trzeba byśmy podjęli trud odnowienia naszych serc i naszego życia, zwłaszcza duchowego. Biorąc udział w nabożeństwach czerwcowych (mamy nadzieję, że będziemy mogli już liczniej gromadzić się w świątyniach), chciejmy szczególnie polecać Najświętszemu Sercu Pana Jezusa wszystkich chorujących i całą służbę zdrowia, personel medyczny, służby sanepidu i wolontariuszy.

Natomiast teraz, w tych dniach majowych, módlmy się wiele o duchowe zdrowie młodego pokolenia, o żywą wiarę w sercach dzieci i młodzieży. Wstawiennictwu Bożej Rodzicielki szczególnie polecajmy tegorocznych maturzystów, prosząc dla nich o światło Ducha Świętego na czas egzaminów, a także o łaskę dobrego rozeznania dalszej drogi życia. Prośmy o to, aby nasza młodzież w tym trudnym dziele rozeznawania nie lekceważyła Bożego wołania i nie bała się podjąć tego, do czego Bóg wzywa i co podpowiada. Módlmy się także za nasze rodziny, o miłość i zgodę w ro-

dzinach, rozwój Bożego życia oraz o potrzebne łaski dla rodziców na trudy wychowania dzieci, zwłaszcza w wierze.

Podobnie jak w zeszłym roku, ze względu na epidemię, nie mogę Was zaprosić w uroczystość Bożego Ciała na „Koncert Uwielbienia”. Zapraszam Was jednak w tym dniu do godzinnej adoracji w naszych kościołach, która rozpocznie się o 19.30.

Na koniec raz jeszcze bardzo Was proszę, Siostry i Bracia, o usilną modlitwę w intencji tegorocznych neoprezbiterów, także w intencji wczoraj wyświęconych dziewięciu nowych diakonów oraz o świętość wszystkich kapłanów naszej diecezji i o nowe powołania kapłańskie, zakonne, misyjne, do sakramentalnego małżeństwa i do różnorodnych posług w Kościele. Nie ustawajmy też w modlitwie o ustanie pandemii i o dobre radzenie sobie z jej wielorakimi następstwami.

W całym tym dziele gorliwej i wytrwałej modlitwy, niech Wam stale towarzyszy i będzie Wam wsparciem obfite błogosławieństwo Boże, którego wszystkim z radością udzielam. Niech Was błogosławi Wszechmogący Bóg, Ojciec i Syn, i Duch Święty. Amen.

Wasz biskup

+ *Andrzej Czaja*
† *Andrzej Czaja*

Opole, 5 maja 2021 r.

Drodzy Współbracia Kapłani, proszę o odczytanie niniejszej Odezwy w niedzielę 9 maja br.